

Co-funded by
the European Union

NET- MANAGER

POLİTİKA ÖZETİ

movetia

Austausch und Mobilität
Echanges et mobilité
Scambi e mobilità
Exchange and mobility

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra
Supported by the Swiss Confederation.

Co-funded by
the European Union

Co-funded by
the European Union

Mesleki Eğitim ve Yetişkin Öğreniminde Sürdürülebilirlik Mikro-Yeterliliklerinin Ölçeklendirilmesi için Politika Özeti

Yönetici Özeti

AB'nin 2050 yılına kadar iklim nötrlüğü hedefi, sistematik bir iş gücü dönüşümü olmadan gerçekleştirilemez. **Avrupa Yeşil Mutabakatı, 55'e Uyum (Fit for 55) ve CSRD uyumu** gibi hedeflerin hayata geçirilmesi, uygulamalı, yatay ve doğrulanabilir sürdürülebilirlik yetkinliklerine sahip milyonlarca profesyonel gerektirir.

Ancak, mevcut eğitim ve öğretim sistemleri bu talebi büyük ölçüde karşılamaya elverişli değildir. 2010 ve 2025 yılları arasında **AB'deki yeşil istihdam, toplam istihdamın %2,1'inden yaklaşık %2,5'ine yükselerek**, başta enerji, atık ve kaynak yönetimi olmak üzere 6,2 milyondan fazla tam zamanlı eşdeğer (TZE) işe ulaşmıştır. Ancak bu hala gerçek yeşil ekonomi ayak izinin sadece bir kısmını temsil etmektedir: Sadece Avrupa'da, kıtanın iklim hedeflerini karşılamak ve Avrupa Yeşil Anlaşması kapsamında 2050 yılına kadar net sıfır emisyonu ulaştırmak için tahmini 18 milyon kişinin yeniden vasıflandırılması gerekecektir.

Sadece **55'e Uyum** paketinin uygulanmasıyla, 2030 yılına kadar temel istihdam artışına ek olarak 204.000 yeşil işte net artış beklenmektedir. Geleneksel çevre sektörlerinin ötesinde, düzenleyici yenilikler de sürdürülebilirlikle ilgili hizmet rollerinde istihdam fırsatlarını genişletmektedir. **CSRD'nin (Kurumsal Sürdürülebilirlik Raporlama Direktifi) uygulanması**, özellikle ESG muhasebesi, karbon raporlaması ve veri ifşası konularında yetenekli olan sürdürülebilirlik uzmanlarına yönelik güçlü bir talebi tetiklemiştir. Sürdürülebilirlik alanında işe alımlarda giderek artan bir eğilim de sürdürülebilirliğin çeşitli iş fonksiyonlarına entegre edilmesidir. Satın alma ve pazarlama gibi geleneksel olarak sürdürülebilirlikle ilgisi olmayan roller, artık sürdürülebilir bir zihniyet ve ilgili beceriler gerektirmektedir. İşletmeler sürdürülebilirliği tedarik zincirlerine, karar alma süreçlerine ve kurumsal raporlamaya dahil etmektedir.

Ancak yetkinlik açığı hala çok büyük

- Sadece **birkaç üye ülke** (örneğin İspanya, Portekiz) mikro yeterlilikleri ulusal yeterlilik çerçevelerine kısmen entegre etmiştir. Çok sayıda üye ülke mikro yeterlilikleri deneme aşamasındadır ve bunları dahil etmek için politika ve kalite güvence çerçevelerini uyarlama yollarını araştırmaktadır, ancak benimsenme henüz yaygın veya sistematik değildir.
- **Mikro yeterliliklerin tanınması**, taşınabilirliği ve biriktirilebilirliği çoğu ülkede tutarsız ve düzenlenmemiştir..
- Özellikle kırsal veya kaynakları yetersiz bölgelerde, **eğitmcilerin kapasitesi**, bilhassa sürdürülebilirlik ve dijital modüler eğitim alanlarında yetersizdir.
- İşverenler, CSRD, CBAM ve AB Sınıflandırması kapsamında artan düzenleyici yükümlülüklerle rağmen, doğrulanmış ESG, GHG muhasebesi veya döngüsel ekonomi yetkinliklerine sahip **profesyonelleri işe almakta zorlanmaktadır**.

Net0Manager projesi bu boşlukları gidermek için geliştirilmiştir. Mikro yeterliliklerin, mesleki eğitim ve öğretim ve yetişkin öğrenimi ekosistemlerinde sürdürülebilirlik yeterliliklerinin geliştirilmesi ve doğrulanması için nasıl çevik, ölçeklenebilir araçlar olarak hizmet edebileceğini incelemiştir. Araştırma, ulusal politika incelemeleri, karşılaştırmalı rol haritalama ve altı ülkede (Belçika, İspanya, İtalya, Macaristan, Türkiye ve Litvanya) çok paydaşlı odak gruplarının yanı sıra iş ağlarıyla AB düzeyinde bir işiştareyi birleştirmiştir.

Sonuç açıktır: **Mikro yeterlilikler, yeşil beceri açığını kapatma potansiyeline sahiptir**, ancak bunun için kalite güvencesi sağlanmış, işgücü piyasasına uygun ve sistematik olarak entegre olmaları gerekir. Bu politika özeti, Net0Manager projesinin bulgularını AB kurumları, üye devletler ve sosyal ortaklar için uygulanabilir önerilere dönüştürmektedir.

Özünde stratejik bir önerme yatmaktadır: *Avrupa'nın iklim dönüşümü tek başına teknoloji ile değil, bunu uygulayacak becerilerle donatılmış insanlarla sağlanacaktır.*

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir. Ancak ifade edilen görüş ve düşünceler sadece yazar(lar)a aittir ve Avrupa Birliği veya Avrupa Eğitim ve Kültür Yürütme Ajansı'nın (EACEA) görüşlerini yansıtmak zorunda değildir. Ne Avrupa Birliği ne de EACEA bunlardan sorumlu tutulamaz. Bu proje İsviçre Konfederasyonu tarafından finanse edilen Movetia'dan hibe desteği almıştır. İçerik, yazarların görüşlerini yansıtmaktadır ve Movetia, içerdiği bilgilerin herhangi bir şekilde kullanılmasından sorumlu değildir.

Co-funded by
the European Union

Ulusal Mesleki Eğitim Sistemleri: Mikro Yeterliliklerin Entegrasyonu için Hazırlanış ve Zorluklar

Net0Manager projesine katılan altı ülke, son derece ademi merkezietçi ve inovasyon odaklı sistemlerden merkezi ve kaynak kısıtlı sistemlere kadar çeşitli mesleki eğitim ve öğretim (VET) sistemlerini temsil etmektedir. Bu farklılıklara rağmen, ortak bir zorluk ortaya çıkmaktadır. [Mikro yeterlilikler hakkındaki 2022 Konsey Tavsiye Kararı'na](#) rağmen, İspanya, Portekiz ve Estonya gibi sadece birkaç üye ülke mikro yeterlilikler için ulusal çerçeveler veya pilot programlar geliştirmiştir. Bu ülkelerde bile, **ulusal yeterlilik sistemlerine (NQF) entegrasyon** kısmi veya sınırlı kalmaktadır. AB çapında uyumlu bir uygulama yol haritasının olmaması, farklı ulusal stratejilere ve dengesiz ilerlemeye neden olmuştur.

Birçok ülkede, hangi kurumların mikro yeterlilikleri verme veya akredite etme yetkisine sahip olduğu, hangi kalite kriterlerinin uygulanacağı veya yeterliliklerin **Avrupa Yeterlilikler Çerçevesi'ne (EQF)** nasıl referans verileceği konusunda net bir tanım bulunmamaktadır. **EQAVET (mesleki eğitim ve öğretim için) ve EHEA'da Kalite Güvencesi için Standartlar ve Kılavuzlar (ESG)** gibi mevcut kalite güvence mekanizmaları, mikro yeterlilikler için uyarlanmaya yeni başlanmıştır ve güven, şeffaflık ve tutarlılık konusunda birçok soru cevapsız kalmaktadır.

Avrupa'daki çoğu eğitim ve öğretim sistemi hala uzun süreli, programa dayalı öğrenme ekseninde yapılandırılmıştır. Bu durum, özellikle resmi mesleki eğitim ve öğretim yollarında, mikro yeterlilikler gibi kısa, modüler öğrenme birimlerinin hızlı bir şekilde entegre edilmesini zorlaştırmaktadır. **Europass Dijital Yeterlilik Altyapısı (EDCI)** gibi dijital yeterlilik araçları hala yeterince kullanılmamaktadır ve teknik, kurumsal veya yasal kısıtlamalar nedeniyle sağlayıcılar arasında benimsenme oranı düşük kalmaktadır. Çoğu üye ülkede, GreenComp gibi sürdürülebilirlik yeterlilik çerçeveleri ile mikro yeterliliklerin tasarımı veya tanınması arasında açık bir politika veya yapısal bağlantı bulunmamaktadır. Sonuç olarak, mikro yeterlilikleri AB Yeşil Anlaşması ve ilgili yasal çerçevelerle uyumlu olarak iklimle ilgili becerileri sunmak ve doğrulamak için bir araç olarak kullanma fırsatı kaçırılmaktadır.

Europass, Avrupa Öğrenme Modeli (ELM) ve Avrupa için Dijital Kimlik Bilgileri (DC4EU) projesi gibi Avrupa çerçeveleri ve dijital altyapılar aktif olarak geliştirilmektedir. Bu araçlar, sınır ötesi birlikte çalışabilirliği, meta veri uyumlaştırmasını ve dijital tanınırlığı artırmayı amaçlamaktadır. Bu araçların olgunlaşması, AB genelinde mikro yeterliliklerin ölçeklenebilirliğini ve politika tutarlılığını önemli ölçüde artıracaktır.

Çoğu sistem, mikro yeterlilikleri yeşil beceri geliştirmenin ölçeklenebilir, kalite güvenceli bir bileşeni olarak entegre etmek için henüz yapısal olarak hazır değildir.

Belçika ve İspanya'da, yerel yönetimler, merkezi olmayan yönetim modelleri sayesinde modüler müfredatları deneme ve yerel işgücü piyasalarıyla yakın işbirliği içinde çalışma olanağına sahiptir. Örneğin İspanya, **Europass Dijital Yeterlilik Altyapısı** ile uyumlu pilot programlar aracılığıyla binlerce mikro yeterlilik belgesi vermiş olup, şu anda bunların ikili mesleki eğitim ve öğretim ile yetişkin öğrenimi bağlamlarında kullanımını test etmektedir. Belçika ise, ulusal sistemler içinde kalite güvenceli, modüler yeterlilik belgelendirmesinin uygulanabilirliğini gösteren umut verici bölgesel ve sektöre özgü girişimler geliştirmiştir.

Ancak, bu daha gelişmiş sistemler bile bölgeler arasında tutarlı kalite güvencesi ve birlikte çalışabilirlik sağlamada zorluklarla karşılaşmaktadır. İspanya, ikili eğitim modeli içinde mikro yeterliliklerin pilot uygulamasında öncü çalışmalarını öne çıkarmaktadır, ancak tam ulusal entegrasyon hâlâ beklemektedir. **İtalya'da** bölgesel farklılıklar görülmektedir; kuzey bölgeleri, sürdürülebilirlikle ilgili mesleki eğitim reformlarında güney bölgelerine göre daha hızlı ilerlemektedir. Bürokratik karmaşıklık ve sınırlı koordinasyon mekanizmaları, esnek ve işverenlerin ihtiyaçlarına cevap veren eğitim modüllerinin uygulanmasını genellikle yavaşlatmaktadır.

Buna karşılık, **Macaristan, Türkiye ve Litvanya** daha merkezi bir yapı içinde çalışmaktadır ve bu yapıda yukarıdan aşağıya doğru müfredat düzenlemeleri duyarlılığı ve yenilikçiliği sınırlayabilmektedir. Macaristan'da, ESG Yasası'nın kabul edilmesi gibi son yasal değişiklikler mesleki eğitim ve öğretim önceliklerini şekillendirmeye başlamıştır, ancak mikro yeterliliklerin ulusal yeterlilik çerçevelerine entegrasyonu henüz erken aşamadır. Türkiye, yaygın öğrenmenin yavaş tanınması ve parçalanmış yetişkin eğitimi ortamı ile benzer sınırlamalarla karşı karşıyadır. Litvanya, sürdürülebilirlik

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir. Ancak ifade edilen görüş ve düşünceler sadece yazar(lar)a aittir ve Avrupa Birliği veya Avrupa Eğitim ve Kültür Yürütme Ajansı'nın (EACEA) görüşlerini yansıtmak zorunda değildir. Ne Avrupa Birliği ne de EACEA bunlardan sorumlu tutulamaz. Bu proje İsviçre Konfederasyonu tarafından finanse edilen Movetia'dan hibe desteği almıştır. İçerik, yazarların görüşlerini yansıtmaktadır ve Movetia, içerdiği bilgilerin herhangi bir şekilde kullanılmasından sorumlu değildir.

Co-funded by
the European Union

politikasında nispeten ilerlemiş olsa da, kırsal alanlardaki dijital altyapı eksiklikleri ve büyük şehirler dışındaki sınırlı eğitim imkanları ile mücadele etmektedir. Üç ülke de, resmi ilerleme yollarında mikro yeterlilikleri tanımak veya bunların istihdam üzerindeki etkisini izlemek için sistematik mekanizmalardan yoksundur.

Tüm sistemlerde paydaşlar kurumsal kapasite eksiklikleri, yetersiz eğitimci eğitimi ve müfredat ortak tasarımına zayıf işveren katılımı bildirmiştir. Bu sistemik kısıtlamalar, MEÖ sistemlerinin özellikle KOBİ'ler, kırsal kesimdeki öğrenciler ve geçiş sürecindeki işçiler arasında hızla ortaya çıkan sürdürülebilirlik becerisi ihtiyaçlarına cevap verme kabiliyetini sınırlamaktadır.

Mikro yeterliliklerin potansiyelini ortaya çıkarmak için ulusal mesleki eğitim ve öğretim sistemleri, katı program temelli sunum modellerinin ötesine geçerek hem AB düzeyindeki çerçevelerle hem de bölgesel ekonomik gerçeklerle uyumlu **modüler, yeterlilik temelli ekosistemlere doğru evrilmeleri** için desteklenmelidir.

Anahtar Mesajlar

1. Mikro Yeterlilikler için Avrupa Çapında Tanıma Çerçevesi Oluşturulması

Mikro yeterliliklerin sınır ötesi olarak geçerli, erişilebilir ve güvenilir olmasını sağlamak için, Avrupa Komisyonu ve üye devletler mikro yeterliliklerin ulusal yeterlilik sistemlerine resmi olarak entegrasyonunu hızlandırmalıdır. Bu, Avrupa Yeterlilikler Çerçevesi'ne (EQF) referansı, Europass Dijital Yeterlilikler ve Avrupa Öğrenme Modeli (ELM v3) gibi mevcut altyapılarla bağlantı kurmayı ve akredite sağlayıcılar ile tanınan yeterliliklerin kamuya açık kayıtlarının oluşturulmasını içerir.

Tutarlı bir Avrupa tanıma çerçevesi:

- işverenlerin güvenini artıracak,
- sınır ötesi öğrenci hareketliliğini sağlayacak,
- ve yeşil beceriler için gerçek bir tek pazarın temellerini atacaktır.

Böyle bir çerçeve olmadan, parçalanma devam edecek ve hem öğrenenler hem de işgücü piyasaları için mikro yeterliliklerin ölçeklenebilirliği ve değeri sınırlı kalacaktır.

2. Sektörel Paydaşlarla Birlikte Müfredat Tasarımı

Mikro yeterliliklerin alaka düzeyini ve benimsenmesini en üst düzeye çıkarmak için, bunları kullanacak olanlar, yani işverenler, ticaret odaları, sektörel dernekler ve profesyonel ağlarla doğrudan işbirliği içinde tasarlanmalıdır. Bu katılımcı yaklaşım, yeterliliklerin aşağıdaki gibi gerçek dünya kullanım örneklerine dayandırılmasını sağlar:

- ESG uyumluluğu ve raporlama,
- ürün ve şirket düzeyinde karbon ayak izi,
- ve iklim riski uyum planlaması.

Mikro yeterliliklerin akademik veya soyut modüller olarak değil, sektörel değer zincirlerine entegre edilmesi, işgücü piyasasındaki değerlerini önemli ölçüde artıracaktır. Ayrıca, içeriğin GreenComp ve EntreComp gibi çerçevelerle uyumlu hale getirilmesi, çapraz ve aktarılabir yetkinliklerin tüm yeşil öğrenme yollarında sistematik olarak yer almasını sağlar.

3. Eğitimciler ve Eğitim Kurumları için Kapasite Geliştirmeye Yatırım Yapma

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir. Ancak ifade edilen görüş ve düşünceler sadece yazar(lar)a aittir ve Avrupa Birliği veya Avrupa Eğitim ve Kültür Yürütme Ajansı'nın (EACEA) görüşlerini yansıtmak zorunda değildir. Ne Avrupa Birliği ne de EACEA bunlardan sorumlu tutulamaz. Bu proje İsviçre Konfederasyonu tarafından finanse edilen Movetia'dan hibe desteği almıştır. İçerik, yazarların görüşlerini yansıtmaktadır ve Movetia, içerdiği bilgilerin herhangi bir şekilde kullanılmasından sorumlu değildir.

Co-funded by
the European Union

En iyi tasarlanmış mikro yeterlilikler bile, yeterli kaynak ve hazırlığa sahip sağlayıcılar olmadan başarısız olacaktır. Bu nedenle, ESF+, Erasmus+ ve ulusal kurtarma araçları aracılığıyla yapılan özel kamu yatırımları şunları desteklemelidir:

- yüksek kaliteli modüler içeriğin geliştirilmesi,
- sürdürülebilirlik konuları ve yetkinlik temelli değerlendirme konusunda eğitimcilerin profesyonelleştirilmesi,
- esnek, karma öğrenme formatları sunmak için gerekli dijital altyapı.

Akran öğrenme ağları, açık kaynak depoları ve bölgesel inovasyon merkezlerinin kurulması, özellikle kaynakları yetersiz kırsal bölgelerde kurumsal hazırlığı daha da hızlandıracaktır. Bu yatırım, eğitim sistemlerinin ortaya çıkan iklim politikası ihtiyaçları ve yaşam boyu öğrenme talepleri doğrultusunda gelişmesini sağlayacaktır.

Birlikte ele alındığında, bu çok düzeyli finansman ekosistemi¹, mikro yeterlilikleri izole yeniliklerden sistematik olarak entegre edilmiş yeşil beceri geliştirme araçlarına dönüştürmek için gerekli finansal ve yapısal altyapıyı sağlayabilir.

4. Düzenleyici Gelişmeleri Eğitim Stratejileriyle İlişkilendirme

CSRD, CBAM ve ulusal ESG çerçeveleri gibi iklim politikası ve raporlama yükümlülükleri, sektörler genelinde iş profillerini ve gerekli yetkinlikleri dönüştürmektedir. Eğitim sistemlerinin bu mevzuat değişikliklerine stratejik olarak yanıt vermesi zorunludur.

Politika yapıcılar, ortaya çıkan yasal yükümlülüklerin net yetkinlik profilleriyle eşleştirilmesini ve belirli uyum ihtiyaçlarını karşılamak için mikro yeterliliklerin geliştirilmesini sağlamalıdır. Bunun yanı sıra, bu tür tüm kimlik bilgileri, öğrenme çıktıları, EQF seviyesi, iş yükü, değerlendirme yöntemleri ve düzenleyici bilgilerine ilişkin meta veriler de dahil olmak üzere şeffaf kalite güvence kriterlerini karşılamalıdır.

Bu uyum, şirketlerin beceri gereksinimlerini proaktif bir şekilde öngörmelerine ve karşılamalarına yardımcı olacak, uyum risklerini azaltacak ve hızla gelişen politika ortamında verimliliği artıracaktır.

5. Erişim ve Kapsayıcılık Mekanizmalarının Güçlendirilmesi

Yeşil dönüşümde hiçbir bölge veya grubun geride kalmamasını sağlamak için sosyal açıdan kapsayıcı ve coğrafi açıdan erişilebilir mikro yeterlilik ekosistemleri tasarlamak çok önemlidir. Kamu yetkilileri, örneğin kırsal kesimdeki öğrenciler,

¹ Avrupa Sosyal Fonu Plus (ESF+), Erasmus+ ve İyileşme ve Dayanıklılık Planları (RRF) gibi AB düzeyindeki araçlar, özellikle yetersiz kaynaklara sahip eğitim sağlayıcıları ve kurumsal kapasitenin genellikle sınırlı olduğu kırsal bölgeler için sürdürülebilirlikle ilgili mikro-kredilere öncelik vermek üzere stratejik olarak kullanılmalıdır. Bu ana akım fonların ötesinde, Adil Geçiş Fonu gibi hedefe yönelik programlar, karbon yoğun endüstrilerden yapısal geçiş sürecindeki bölgelerde yeşil işlerin yeniden beceri kazandırılmasını desteklemede hayati bir rol oynayabilir. Dijital Avrupa Programı, ölçeklenebilir mikro kimlik bilgisi ekosistemleri için gerekli olan dijital kimlik bilgisi platformlarını, öğrenme yönetim sistemlerini ve meta veri altyapısını finanse etmek için ek fırsatlar sunmaktadır.

Horizon Avrupa gibi inovasyon merkezli programlar - özellikle Küme 2 ve 5 - iklim politikasıyla uyumlu yeni yeterlilik çerçevelerinin ve modüler eğitim metodolojilerinin test edilmesi için bir politika laboratuvarı sağlayabilir. Benzer şekilde Interreg, eğitim içeriğinin uyumlaştırılması, kimlik belgesi taşınabilirliğinin denemesi ve ulus ötesi işgücü piyasalarında işgücü hareketliliğinin desteklenmesi konularında sınır ötesi işbirliğini mümkün kılmaktadır.

Ulusal düzeyde, eğitim ve mesleki eğitim bütçeleri, modüler müfredat geliştirme, eğitimcilerin becerilerini artırma ve dijital dağıtım altyapısını destekleyerek bu hedeflerle uyumlu hale getirilmelidir. Özellikle ticaret odaları, iş dernekleri ve sürdürülebilirlik odaklı işverenler aracılığıyla özel sektörden gelen ortak yatırımlar, kimlik bilgilerinin uygunluğunu ve işgücü piyasası uyumunu sağlayabilir. Bu reformların tasarlanmasını ve uygulanmasını desteklemek için Üye Devletler, politika planlama, mevzuat geliştirme ve kalite güvence çerçeveleri için uzmanlık sunan Teknik Destek Aracından da yararlanabilirler.

Co-funded by
the European Union

işgücüne yeniden katılan kadınlar, dezavantajlı veya düşük vasıflı yetişkinler ve sınırlı eğitim bütçesine sahip mikro işletmeler için hedefe yönelik sosyal yardım programları geliştirmelidir.

Eğitim kuponları, vergi teşvikleri veya KOBİ'ler için eş finansman programları gibi mekanizmalar finansal engellerin aşılmasına yardımcı olabilir. Eşitliğe odaklanmak sadece Adil Geçiş hedeflerini desteklemekle kalmaz, aynı zamanda iklim hedeflerine ulaşmak için mevcut yetenek havuzunu da genişletir.

6. İşgücü Piyasası Sonuçlarının İzlenmesi ve Değerlendirilmesi

Uzun vadeli değerlerini doğrulamak için, sürdürülebilirlik alanındaki mikro yeterlilikler, istihdam, verimlilik ve iklim sonuçları üzerindeki gerçek etkileri açısından sistematik olarak değerlendirilmelidir. Ulusal makamlar ve AB, şunları içeren sağlam izleme sistemleri kurmalıdır:

- yeterlilik belgesi kabul ve tamamlama verileri,
- işveren kullanım ve memnuniyet ölçütleri,
- eğitim sonrası işgücü piyasası entegrasyon göstergeleri
- ve onaylanmış yeterlilik belgelerinin bulunabileceği ve karşılaştırılabileceği merkezi kayıtlar veya pazar yerleri oluşturmak.

Bu geri bildirim döngüleri, politika yapımcıların yatırımları ince ayarlamasına, boşlukları kapatmasına ve gerçek dünyadaki kanıtlara dayalı olarak stratejileri sürekli olarak uyarlamasına olanak tanıyacaktır. Ayrıca, öğrenenlere ve işverenlere mikro yeterliliklerin sadece sembolik değil, işgücü gelişimi için etkili araçlar olduğu konusunda şeffaflık ve güvence sağlar.

7. İşveren Onayının Teşvik Edilmesi ve İşe Alım Uygulamalarında Kullanılması

Mikro yeterlilikleri anlamlı hale getirmenin en önemli araçlarından biri, bunların işe alım, performans değerlendirme ve terfi süreçlerinde yaygın olarak kullanılmasıdır. Bunu başarmak için politika yapımcılar ve eğitim aktörleri şunları yapmalıdır:

- İşverenleri, şirketlerin ilgili mikro yeterlilikleri doğruladığı ve ortak markalaştırdığı ortak sertifikasyon programlarına dahil etmek,
- Yeterliliklerin görünürliğini iş ilan platformlarına, İK araçlarına ve profesyonel ağlara entegre etmek,

Bu tür önlemler, mikro yeterliliklerin meşruiyetini ve benimsenmesini önemli ölçüde artıracak ve bunları Avrupa iş piyasalarında yeşil yeterlilik için fiili bir değer haline getirecektir.

Sonuç ve Genel Bakış

Avrupa'nın iklim hedefleri, sürdürülebilirlik becerilerini geliştirme, tanıma ve kullanma yöntemlerinde buna uygun bir dönüşüm olmaksızın gerçekleştirilemez. Mikro yeterlilik, yeşil beceriler alanını yeniden şekillendirmek için güçlü bir fırsat sunmaktadır: resmi ve gayri resmi öğrenmeyi birbirine bağlayarak, modüler beceri geliştirmeyi mümkün kılarak ve eğitimi hızla gelişen politika ve pazar ihtiyaçlarıyla uyumlu hale getirerek. Ancak bu potansiyel büyük ölçüde kullanılmamaktadır. Pilot uygulamalardan sistemik etkiye geçmek için AB ve ulusal aktörler kararlı bir şekilde hareket etmelidir: mikro yeterlilikleri yeterlilik çerçevelerine dahil etmeli, eğitimci ve kurumsal kapasiteye yatırım yapmalı ve işveren katılımı ve kalite güvencesi yoluyla güven mekanizmaları oluşturmalıdır. Yeşil geçiş, sadece yeni teknolojileri değil, KOBİ'lerden belediyelere, mühendislerden ESG analistlerine kadar tüm sektörlerde yeni yetkinlikleri de gerektirecektir.

Net0Manager projesi, mikro yeterliliklerin titizlikle tasarlanıp vizyonla uygulandığında, Avrupa'da iklim politikası ile insan sermayesi arasında bir köprü görevi görebileceğini göstermiştir. Şimdi bu köprüyü inşa etme zamanı...

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir. Ancak ifade edilen görüş ve düşünceler sadece yazar(lar)a aittir ve Avrupa Birliği veya Avrupa Eğitim ve Kültür Yürütme Ajansı'nın (EACEA) görüşlerini yansıtmak zorunda değildir. Ne Avrupa Birliği ne de EACEA bunlardan sorumlu tutulamaz. Bu proje İsviçre Konfederasyonu tarafından finanse edilen Movetia'dan hibe desteği almıştır. İçerik, yazarların görüşlerini yansıtmaktadır ve Movetia, içerdiği bilgilerin herhangi bir şekilde kullanılmasından sorumlu değildir.